

[Dohrmann]

skatteministeren tydeligt erindrer, hvilken velkomst og afsked han fik, da han forleden var på besøg i Tønder.

Albrechtsen (VS):

Hr. Aagaard var inde på et problem, som jeg synes er rigtigt beskrevet i forbindelse med denne sag, nemlig dette at man får en samfundsudvikling, hvor der bliver fjernsyn i alle husets værelser, hvor menneskene kan fordrive det meste af deres vågne tilværelse med at se amerikanske fjernsynsprogrammer af ringe lødighed. Og når man nu ligefrem trækker frem som argument, at man vil tilskynde til en sådan kulturel udvikling – og det forstår jeg også er sigtet med dette her fra regeringens side – så kan det da kun bestyrke mig i det synspunkt, jeg har haft hele vejen igennem denne debat, nemlig at dette her slet ikke går.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg skal gøre det ganske kort. Hr. Tastesen har naturligvis ret i, at hver gang man griber ind i det fri udbud og efterspørgslen med hensyn til spørgsmålet om størrelsen også på television, så sker der et eller andet. Jeg er ikke så nervøs for, at der sker noget her på grund af denne lovgivning. Det er klart, at det er noget, jeg har drøftet med de mennesker i branchen, der har forstand på, hvorledes de forskellige størrelser konkurrerer med hinanden.

Hr. Lenger kom med et meget interessant indlæg om, hvad der ligger i udtrykket en markedsorienteret afgiftspolitik. Med en markedsorienteret afgiftspolitik menes naturligvis en afgiftspolitik, der er orienteret til det danske marked og ikke til noget som helst andet marked, som man forestiller sig.

Hr. Bernhard Baunsgaard bad mig om at love, at betænkningen kommer frem her til Folketinget. Ja, det har jeg forstået. Når Folketingets partier opfordrer mig til at nedsætte et sådant udvalg, er det ikke, fordi jeg skal have natbordslæsning, men simpelt hen fordi vi skal kunne bruge det til at få orientering og bedre viden om disse områder. Jeg kan ikke sige nu, hvordan det skal ske, men på en eller anden måde skal det naturligvis nok ske.

Hr. Dohrmann udtalte sig med stor sagskundskab om, hvad folk vil købe, og hvad de

ikke vil købe. Det er lidt i modstrid med de oplysninger, jeg har fået fra branchen. Men jeg er ikke sagkyndig på området, så jeg tror, jeg vil lade det være ved det.

Formanden:

Ja, så lader vi det være ved det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 125:

Forslag til lov om ændring af lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer og gæld. (Ændring af visse overgangsbestemmelser).

Af Lykketoft (S) m.fl.
(Fremsat 9/12 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Det forslag, som Socialdemokratiet her fremsætter, går ud på at udskyde ophævelsen af spekulationsbeskatningen af pengefordringer og ligningslovens § 4, således at reglerne først ophæves med virkning fra og med indkomståret 1988. I konsekvens heraf foreslås beskatningen af de hidtidige § 4-selskaber opretholdt endnu et år.

Forslaget begrundes med, at der herved opnås fornøden tid til at få udformet en bestemmelse, der efter mere objektive kriterier fastholder en art spekulationsbeskatning af gevinster på obligationer, pantebreve m.v., således som det efter forslagens bemærkninger skulle være forudsat mellem forligsparti-

[Ministeren for skatter og afgifter]

erne ved vedtagelsen af kursgevinstloven i december 1985.

Det foreslås samtidig, at der nedsættes en tremandsarbejdsgruppe af særligt sagkyndige. Denne arbejdsgruppe skal inden for en periode på 4 måneder fremkomme med forslag til en objektiviseret spekulationsbeskatning til videre overvejelse blandt partierne bag skattereformen.

Dette forslag giver anledning til flere kommentarer. Kursgevinstloven er en af de centrale love, der er vedtaget som et led i skattereformen. Loven indeholder de nærmere regler for den skattemæssige behandling af gevinst og tab på pengefordringer.

Under udvalgsbehandlingen af kursgevinstforslaget blev det besluttet at udskyde ophævelsen af spekulationsbeskatningen og ligningslovens § 4 til indkomståret 1987, mens loven i øvrigt skulle have virkning fra og med indkomståret 1986. Baggrunden herfor fremgår af skatte- og afgiftsudvalgets betænkning af 8. december 1985, hvorfra jeg citerer:

»Forligspartierne er enedes om denne ændring« – dvs. udskydelsen af ophævelsen – »for at overvåge udviklingen og om fornødent at justere reglerne om beskatning af kursgevinster hos næringskatteligtige.«

Det, der således var enighed om blandt forligspartierne, hvilket også er fremgået af mit citat, var at bruge udskydelserne til at overvåge udviklingen, dvs. at følge den nøje og kun, hvis der viste sig et behov herfor, at justere reglerne. Det er værd at bemærke, at det ikke, som forslagsstillerne har anført, har været forudsat, at der skulle udformes en objektiviseret spekulationsbestemmelse i den periode, som bestemmelserne blev opretholdt i; der skulle først vise sig et behov herfor. Og i øvrigt var det forligspartierne, der skulle overvåge udviklingen.

Regeringen har imidlertid – og naturligvis, vil jeg tilføje – følt det som sin særlige forpligtelse at følge udviklingen på området. De centrale skattemyndigheder har siden kursgevinstlovsforslagets fremsættelse været særligt opmærksom på, om de ændrede regler på området har givet sig udslag i en særlig adfærd fra de skattepligtiges side, eller om de finansielle markeder har udviklet sig på en sådan måde, at det måtte give anledning til overvejelser om ændringer af loven.

Der har efter de centrale skattemyndigheders opfattelse ikke vist sig konkrete forhold, der kan begrunde en justering af disse regler. Gennemførelsen af loven er tværtimod forløbet særdeles godt.

Det er på baggrund heraf regeringens opfattelse, at der ikke er behov for at foretage de udvidelser, som Socialdemokratiet her foreslår. I øvrigt synes jeg, at forslagsstillerne bør fremkomme med konkrete eksempler, der viser, at der er behov for de udvidelser, der her lægges op til.

I øvrigt må jeg spørge, om forslagsstillerne har gjort sig overvejelser om, hvordan man skal løse de problemer, der vil opstå for skattepligtige med forskudt indkomstår. Jeg må i den forbindelse ikke mindst gøre opmærksom på, at selskaber typisk ikke følger kalenderåret. Forholdet er jo det, at bestemmelserne allerede er ophævet for skattepligtige, der f.eks. har et indkomstår 1987, der er begyndt den 1. april 1986. En forlængelse af reglerne uden hensyntagen hertil ville være ensbetydende med lovgivning med tilbagevirkende kraft. Disse problemer mener jeg må overvejes meget nøje under det udvalgsarbejde, der kommer nu.

Lykketoft (S):

Det sidste problem, skatteministeren nævnte, burde han have gjort opmærksom på og formuleret løsninger på allerede for et år siden, for skatteministeren ved jo lige så godt som jeg, hvad der blev talt om i de forhandlinger, der gik forud for betænkningsskrivelse og forud for beslutningen om at udsætte udviklingen af de gamle spekulationsbestemmelser og § 4 et år. Vi så et problem i december 1985, og vi har også givet ministeriet eksempler på de problemer, vi synes bør løses. Vi mener ikke at have set noget som helst bevis for, at ministeriet har fulgt dét op, der var brug for for et år siden, og vi mener især, at der med hensyn til spekulationer i udenlandsk valuta kan være voksende problemer også i lyset af den liberalisering, regeringen uden vort råd, uden vor bistand og imod vort ønske har gennemført.

Men i det hele taget må jeg sige, at baggrunden for dette forslag er, at vi ikke synes, der har været nogen tilfredsstillende opfølgning af det, som var baggrunden for, at vi accepterede gennemførelse af kursgevinstord-

[Lykketoft]

ningen i nøjagtig den udformning, den fik i december 1985. Det synes vi er utilfredsstillende, og det er det, dette er en markering af.

Men det problem, ministeren sluttede af med at nævne, mener jeg ministeriet har en forbigående forpligtelse til at medvirke til at løse og løse meget hurtigt – jeg havde nær sagt inden for denne uge.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg må ærligt sige, at jeg er noget uforstående over for, at dette lovforslag kommer frem. Jeg kan i den forbindelse, uden at jeg behøver gentage citatet, henholde mig til, hvad skatteministeren sagde om dette, for det er jo egentlig så klart, at alle fem partier, der var med til skattereformen, med nogle ændringsforslag valgte at udskyde de to forhold, som dette lovforslag nu angår, et år. Så er det naturligvis også forligspartiernes fælles ansvar at følge det op, som man skrev, nemlig om der var behov for at gøre noget andet. Jeg har skatteministerens ord til troende for, at der ikke er noget behov for at gøre noget, og jeg må derfor finde det ufornuddigt, at man kommer med dette nu.

Hvad er det egentlig, der er tale om? Man vil gøre noget, som er forkert. Man vil meget nemt komme ind på noget, der har tilbagevirkende kraft. Det er først og fremmest de skæve regnskabsår, men det er også hensynet til dem, der har handlet i tillid til, hvad fem partier sagde de ville gøre. Derfor kan man egentlig ikke lave om på det sådan med et snuptag og sige, at nu skal vi bare have det på en anden måde.

Dertil kommer, at vi udmærket godt ved, at når skattereformen nu skal til at virke, får ligningsmyndighederne et ganske betydeligt arbejde med at få tingene til at udfolde sig på rette måde. Man har også allerede rundt omkring – dér, hvor jeg hører til i hvert fald – klappet i de små hænder over, at vi nu skulle være fri for fremover at have med ligningslovens § 4 og de særlige forhold, der er omfattet af statsskattelovens § 5 A, at gøre. De har været svære at have med at gøre. Det er kedelige sager at have med at gøre. De vejer tungt. De kræver arbejdsindsats, og undertiden kræver de også et vældigt forklaringsarbejde over for de skatteydere, som det angår.

Derfor finder jeg, at det ikke blot er i 12. time, men mere end det, man kommer med det, og det kan der ikke rigtig være nogen grund til at gøre. Jeg synes nok, det må forlanges, at vi under det udvalgsarbejde, som vi nu går ind i, og som jeg ikke skal afvise, fordi tingene skal undersøges nøje, må bede om at få virkelig konkrete eksempler på, om der kan siges at have været behov for at gøre noget på dette område. Jeg tror altså ikke, at der er behov for det. Vi vil se på det i udvalget, men jeg kan ikke give noget tilsagn om, i hvilket omfang – om overhovedet noget – vi vil medvirke til dette lovforslags gennemførelse.

Skrumsager Skau (V):

Vi har ikke haft særlig megen tid til at studere dette forslag, og de kilder, jeg har anvendt, har ikke reageret, og vi mener, at det foreliggende forslag er unødvendigt. Som skatteministeren allerede har nævnt, har de centrale skattemyndigheder jo heller ikke fundet nogen konkrete forhold, som skulle tilsige, at det er nødvendigt at ændre den lovgivning, som jo er en del af skattereformen.

Selvfølgerig er vi, som det allerede er nævnt, villige til at se på konkrete sager i udvalget, hvis de kan fremskaffes, men lovgivning med tilbagevirkende kraft vil Venstre på ingen måde være med til at gennemføre.

Kristeligt Folkeparti og CD er desværre ikke til stede i salen, men jeg skal nævne, at de støtter den udtalelse, som jeg her er kommet med.

Thoft (SF):

Jeg er enig med hr. Lykketoft, som har sagt, at forslaget er foranlediget af, at skatteministeren ikke har gjort sit hjemmearbejde sammen med de øvrige skatteforligspartier, og jeg synes, det er udmærket, at man kommer med sådan nogle nødløsninger, når skatteministeren ikke selv vil foranledige det. Jeg mener, det er korrekt, at der er behov for at fastholde en art spekulationsbeskatning. Vi har beklaget, at den er blevet lempet i de senere år, og vi er ikke villige til at lempe yderligere. Derfor hilser vi det socialdemokratiske forslag med taknemmelighed.

Kursgevinstloven bragte skatteministeren ind i billedet som det »Sesam, Sesam, luk dig

[Thoft]

op«, der skulle betyde, at der ikke var behov for dette forslag. Nu har SF jo ikke stemt for kursgevinstloven, men den har bestemt ikke fjernet kursgevinster, sådan som vi også sagde, dengang vi behandlede kursgevinstlovfor-slaget i Folketinget. I dag er det sådan, at en 10-årig 8 pct.s obligation står i en kurs på lidt under 80, og når skatteministeren den-gang påstod, at kurserne med en tilnærmelse ville være 100, er det nu dokumenteret, at han var 20 pct. forkert, og det er dog ret me-get. I den forrige sag vi drøftede – den om de hårde hvidevarer – var ministeren også galt afmarcheret. Ministeren må have nogle ualmindelig dårlige rådgivere, når han gang på gang må konstatere, at de råd, han har fået af sine rådgivere, ikke holder.

Jeg mener, at man skal have mos på taget, hvis man vil påstå, at kursgevinster bliver beskattet; det gør de bestemt ikke.

Så var der problemet med hensyn til lov-givning med tilbagevirkende kraft. Jeg er ikke helt i stand til at se, i hvilken udstrækning det overhovedet er et problem, for det forud-sætter jo, at der er tale om, hvis jeg husker ret, bagud forskudte regnskabsår. Men nu er det sådan, at man ikke ved at lave bagud forskudte regnskabsår kan skubbe skatten foran sig, og derfor er det sådan, at de aller-fleste virksomheder har forudforskudt regn-skabsår.

Endelig skal jeg komme med en enkelt kommentar til hr. Hagen Hagensens be-mærkning. Hr. Hagen Hagensen lagde plud-selig vældig vægt på, at ligningsmyndighe-derne har fået et kæmpearbejdspress på grund af skattereformen, og de skulle jo ikke have et større arbejdspress. Det synes jeg egentlig er et helt relevant og godt argument, men jeg synes, at hr. Hagen Hagensen skulle have halet det op af mølposen dengang man ved-tog renteaftgiftsordningen med den påklistre-de radikale Storm P.-model, som blev banket igennem Folketinget i efterårsferien, for den giver bestemt skattevæsenet meget merarbej-de.

Vi er altså fra SFs side helt indstillet på at vedtage denne lovgivning og forudsætter, at skatteministeren fremover gør sit arbejde på en sådan måde, at Folketinget ikke skal komme rendende i hælene på ham og redde stumperne.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Skatteministeren meddelte os, at regerin-gen naturligvis har følt det som sin opgave at følge udviklingen og naturligvis har gjort det, og det er da udmærket. Regeringen har så ikke fundet noget – javel, det er dog en op-lysning, men det havde sandelig også været regeringens opgave og pligt at gøre Folketin-get delagtigt i sine erfaringer, og det er ikke sket før i aften.

Jeg kan ikke finde nogen ret meget bedre dækkende gløse for dette, end at det er for-sømmelighed fra ministerens side, at det ikke er sket, og så kan det ikke hjælpe noget, at ministeren nu drager den konklusion, at der vil opstå visse vanskeligheder ved en forlæn-gelse af ordningen, og at vi af den grund ikke kan forlænge den. Efter min mening er det ministerens pligt nu at rette forsømmelig-heden og hjælpe os med at klare den opgave, hvordan vi kommer ud over det.

Jeg vil gerne her fastslå, at vi medmindre vi via ministerens erfaringer og fremstilling bliver overbevist om, at der ikke er grund til at gøre noget, agter at støtte det socialdemo-kratiske forslag om forlængelse en kortere tid, så vi kan få tid til at drøfte det igennem. Det er regeringens forbistrede pligt at kome med en anvisning på, hvordan vi klarer vanskelighederne med hensyn til det tilbage-virkende; det vil vi ikke have kommer igen-nem.

Jeg vil gerne tage skarpt afstand fra det, den konservative ordfører sagde om, at man ikke kan komme her og gøre krav på en for-længelse. Det manglede bare, at vi, når en minister har forsømt at fortælle os om de erfaringer, der måske havde gjort det unød-vendigt at forlænge det, af den grund ikke skulle kunne forlange tid til at få det vurde-ret! Den går ikke; der må være grænser for, hvor lidt man agter Folketinget, for det er i den højeste grad at tilsidesætte Folketinget. Dette med, at man kommer i tolvte time, er en bebrejdelse, som den konservative ordfø-rer må rette mod sin egen minister. Naturlig-vis kan man stille sig som Venstre, nemlig at det er unødvendigt, men så kunne jeg godt lide at kende det grundlag, der gør, at en forlængelse er unødvendig. Jeg har ikke fået nogen erfaringer fra ministeren herom.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

[Hagen Hagensen]

Jeg bad om denne korte bemærkning, for hr. Bernhard Baunsgaard kom til at nævne mig og mit indlæg, men jeg vil gerne sige i den forbindelse – jeg tror, det kan være med hr. Bernhard Baunsgaards egne ord – at så let slipper man nu ikke fra dette, for hvad er det, der står?

Det, vi skrev i betænkningen i december 1985, var, at »ændringsforslag nr. 6 og 14« – det er de to, det drejer sig om, hvor vi forlænger det et år – »går ud på at opretholde kursgevinstbeskatningen for et lille antal skatteydere i perioden indtil udgangen af indkomståret 1986. Det drejer sig om de skatteydere, der hidtil har været omfattet af ligningslovens § 4 og statsskattelovens spekulationsbestemmelse. Forligspartierne er enedes om denne ændring for at overvåge udviklingen og om fornødent at justere reglerne om beskatning af kursgevinster hos næringskattepligtige.«

På den baggrund må jeg spørge hr. Bernhard Baunsgaard, der har taget del i mange drøftelser i årets løb hos skatteministeren sammen med de repræsentanter for Socialdemokratiet, der har været med til at drøfte denne skattereform og følge den op, hvad det er, der bliver talt om, og om de ikke har talt om noget af den art. Vi har i dag hørt ministeren sige, at han har fulgt det op, og at der intet behov er for det. Jamen har de andre overhovedet ikke spurgt til det førend for en uge siden? Er det det, vi skal tage stilling til, at det skal bebrejdes ministeren, at der ikke er gjort noget? Der er vel dem, der har siddet derovre og drøftet tingene til stadighed, der lige så godt som ministeren og måske endda bedre ved, når de som hr. Lykkeitoft siger: vi er kommet med eksempler på det, men man er bare ikke vendt tilbage til dem.

Derfor må jeg for mit vedkommende have lov til at sige, at der ikke er nogen grund til at komme og bede om forlængelse af ordningen. Det er ikke ministeren, der har forsømt noget; det er nok de herrer, der har gjort det.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Vil den konservative ordfører virkelig til at indføre noget helt nyt i Folketinget, nemlig at det ikke er regeringen og ministeren, der overvåger, om de aftaler, man træffer

her, faktisk kan administreres? Er det virkelig sådan, at det er de enkelte folketingsmedlemmer, der skal til at følge det og ikke ministeren? Det er jo det, den konservative ordfører nu vil have indført. Så bliver det umuligt at slutte aftaler med regeringen for fremtiden. Når vi slutter en aftale med regeringen, må vi have lov til at gå ud fra, at det er ministeren, der på alles vegne sørger for overvågningen og giver os besked, hvad enten der er noget, der skal rettes, eller ikke noget, der skal rettes. Det må være en forudsætning.

(Kort bemærkning).

Lykkeitoft (S):

Når den konservative ordfører uden at have deltaget i de pågældende forhandlinger føler sig i stand til at vurdere, hvem der har forsømt hvad, må jeg måske have lov til som en af dem, der har deltaget i forhandlingerne, dog at gøre opmærksom på én ting: jeg tror, det var i april eller i maj måned, at vi fra socialdemokratisk side under forhandlingerne gjorde meget omhyggeligt opmærksom på eksempler på specielt transaktioner i forhold til udlandet, og da vi oven i købet fra Skatteministeriets side fik en grad af accept på, at der her var et problem, så måtte vi naturligvis gå ud fra, at der blev arbejdet med den sag og taget de fornødne initiativer i tide, også så tidligt, at der ikke kunne opstå alt for mange problemer om såkaldt tilbagevirkende kraft. Der har overhovedet ikke – det vil jeg også gerne sige til hr. Hagen Hagensen – været nogen som helst tvivl om, hvad dette her handlede om. Formuleringen i betænkningen, som hr. Hagen Hagensen læste op, om de næringskattepligtige var, at man gik ud fra, at der kunne være behov for en justering af kredsen af næringskattepligtige, altså at fastholde nogle af dem, vi i dag betragter som spekulanter, under de regler, der i øvrigt gælder for næringskattepligtige. Om det skal have en anden teknisk udformning, skal jeg ikke kunne sige, men der kan ikke for dem, der har deltaget i drøftelserne, være nogen som helst tvivl om, hvad sagens substans har været, og der kan ikke være nogen som helst tvivl om, at Socialdemokratiet på et meget tidligt tidspunkt har understreget, at vi mente, vi havde konkrete eksempler, og at vi mente, de skulle rettes.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Lad mig have lov til at begynde med at sige, at det kommer vi vist til at drøfte noget mere, når vi får udvalgsarbejdet i gang. Men det er dog en kendsgerning, som vi ikke kommer uden om, at der her står, at det er forligspartierne, der skulle følge, om der var behov for at lave et regelsæt. I dag får vi at vide, at der er rørt ved det engang i foråret, og så har jeg vist også nok lov til at sige her, at der derefter ikke er rørt ved det førend for ganske kort tid siden. Jeg er ikke bekendt med, hvad der foregår, når der finder drøftelser sted mellem regeringen og de andre skattereformforligspartier – det er overladt til vores minister at gøre det – men jeg ved i hvert fald én ting, og det er, at der ikke før end for ganske kort tid siden har været nogen tale om at tage dette forhold op. Man har ikke fundet, der har været behov for at røre ved det, og det var forligspartierne fælles om. Derfor kan hr. Bernhard Baunsgaard ikke sige i den forbindelse, at det er de enkelte folketingsmedlemmer, der skal tage sådan et spørgsmål op. Nej, det er forligspartierne, der skulle følge, om der var behov for det, og i hvert fald en del af forligspartierne er altså nået til, at der ikke har været det, og så vidt jeg forstår, er de andre først nået til at rejse det i allersidste minut.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det kan ikke hjælpe noget, at man fra konservativ side i den grad har mistet jordforbindelsen, bare fordi man har været regeringsparti nu i et par år, at man helt overser, at det er de pligter, der påhviler en regering, og de rettigheder, et Folketing har. Hr. Hagen Hagensen siger nu »engang i foråret«. Nej, det blev rejst i maj måned. Det var en af de sidste muligheder, vi havde før sommerferien. Og så bliver det rejst igen, så snart der bliver mulighed for det, efter at arbejdet i Tinget er genoptaget. Når hr. Hagen Hagensen virkelig vil fastholde, at det ikke er regeringens opgave at give os andre oplysninger om sin overvågning, skønt ministeren selv har sagt, at regeringen har følt det som en pligt, at man gør det, så synes jeg, grænserne for alt er overskredet. Men det kan jo

også være, at de Konservative snart bliver befriet for at danne regering. Det kan jeg da love at man er i fare for, hvis man fortsætter som i aften.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Da VS' ordfører i denne sag, hr. Albrechtsen, ikke kan være til stede, skal jeg på VS' vegne sige, at vi ligesom SF helt kan tilslutte os den lovgivning, Socialdemokratiet foreslår.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 52:

Forslag til folketingsbeslutning om reform af Statens Uddannelsesstøtte.

Af Estrup (RV) m.fl.
(Fremsat 18/11 86).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det er en stor og dyr julegave, der er til behandling her i aften. Hvis forslaget gennemføres fuldt ud, vil det koste 2 mia. kr., som danskerne skal betale oven i det verdensrekordhøje skattetryk, vi har i forvejen. Hvem skal betale? Det står der ikke så meget om i forslaget, som i stedet følger julens motto: »Hvad du ønsker, skal du få, når jeg blot kan stole på, at regningen ej vil komme, før folketingsvalget er omme.«

To milliarder kroner svarer til mere end ét momspoint, Det betyder, at momsen skal op